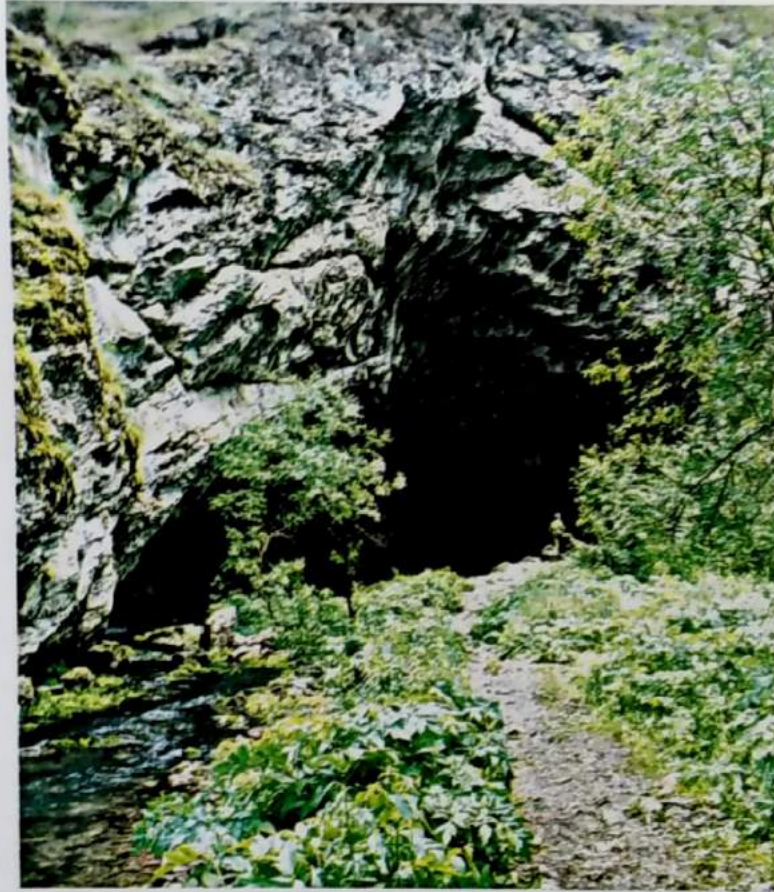

Kâzım Mirşan

ŞÖLGENTAS Mağarası

Resim ve Yazıları

Atalarımızın 16.000 yıl önce bıraktıkları eserler

754.73
mir
2000

YÜKŞEHİR BELEDİYESİ
İMEL KABAĞLI KUTUPHANESİ
Demirbaş No

0009980

KÂZIM MİRŞAN YAYINI

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ, 5
BAŞKURLAR VE ERKEN-TÜRKLER, 9
MAĞARANIN KİMLİĞİ, 17
KÜLTÜR TABAKASI, 18
AÑTUYUS, 19
HAYVAN RESİMLERİ, 20
KİŞİ RESİMLERİ, 26
TAMÇALAR, 28
TRANSKRİPSİYON ALFABESİ, 34
GLOSSAR, 34

ÖNSÖZ

Tatarstan Hava Yolları : Kâzım Mirşan, Hatice Boztepe ve Murat Mirşan

Şölgentaş—Başkurtstanda, Oral Dağının güney kısmında, Büryen İlçesinde, Şölgen ve Akbolat Köyleri arasında, Ak-İdil Nehrinin sağ kıyısında, nehir yolunda 150 km uzaklıkta, sudan 7-8 m yükseklikte—üst paleolitik çağa ait 3 katlı bir mağaradır. Mağarada yeraltı suyu Şölgen akar ve mağara girişinde 32 m derinlikten yukarı doğru akarak ortaya çıkar. Mağaranın genel uzunluğu 2 km'dir ve mağaranın iç kısımlarında sıcaklık, yazın 7°C civarında kalmak ve kışın 3°C'a kadar inmek suretiyle, stabil bir hal göstermektedir.

İçinde 16 bin yıl önceki buzul çağı kişilerinin yaşadığı söylenen bu mağarada Güney Fransadakilere benzer resim ve "tamğa"lar bulunuyor ki, bunlar insanlığın konuşma çağına nasıl adım attığının araştırılmasında önemli bir yer alacaktır.

Dil, tarih ve astrofizik alanlarında araştırmacı, İstanbul Teknik Üniversitesi mezunu KÂZİM MİRŞAN, fotoğrafçı HATİCE BOZTEPE ve kameraman MURAT MİRŞAN'dan oluşan heyetimiz 17.6.1999 günü Tatarstan Hava Yollarının bir uçağı ile İstanbuldan Kazana uçtu. Heyetimize Kazanda, Tatarstan-Türkiye Dostluk Cemiyeti başkanı Dr.FİRDEVS FATHELİSLAM da katıldı.

Ertesi gün MİRŞAN Tatarstan Cumhuriyeti Fenler Akademisinde akademi mensuplarına Prototürkler hakkında bir konferans verdi. Konferanstan önce Prof.Dr. MİRFAH ZEKİOĞLI ZEKİ (üstteki resim) MİRŞAN'ı uzun bir söyleşi yaparak takdim etti (ortadaki resim).

Öğle yemeğı Parlamento-da yendi (alttaki resim) ve yemekten sonra Basın Sarayı kütüphanesinde basın toplantısı yapıldı (sağ-üstteki resim). Gazetecilerin soruları dışında, Tatarstan TV'si de K.MİRŞAN ile uzun-uzadıya röportaj yaptı (sağ-ortadaki resim).

19.Haziran 1999 günü Tatarların millî bayramı olan *saban-toyına* gidildi (sağ-alttaki resim). Burda halk şarkıları, halk dansları, yarışlar ve güreşler vardı. Eski Türkler bu *toyı* yılbaşı olarak kutlamışlar (22 Haziranda!).

21.Haziran 1999 Pazartesi günü, Başkurtstanın başkenti Üfü [Ofa] üzerinden Şölgentaş Mağarasına gitmek üzere, otomobil ile yola çıktık ve 23.6.1999 günü, Şölgentaşa gitmeden önceki son durak olan, Büryen Avılinda geceledik.

24.6.1999 günü artık atalarımızın kutsal topraklarında, Şölgentaş'tayız. Sevinç içinde Ak-İdilde elimizi, yüzümüzü ve başımızı yıkadık.

Başkurtstan, Rusya Federasyonu içinde, *suveren* bir cumhuriyettir. Oral Dağlarının güney kısmında, Asya ve Avrupa sınırında yer alır. Başkenti Üfü [Ofa].

Cumhuriyetin alanı 143 600 km². Bu alanın kuzeyden güneye uzunluğu 550 km, batıdan doğuya doğru 430 km. 1.Ocak 1996'daki nüfusu 4,089 milyon kişi. Bu nüfusun % 53,3'ü Türk [Tatarlar % 28,4; Başkurtlar % 21,9; Çuvaşlar % 3,0], % 39,3'ü Rüstür.

Türklerin % 38,0'ı şehirlerde, % 62,0'ı köylerde yaşamaktadır. Buna karşılık, Rusların % 73,5'i şehirlerde, % 26,5'i köylerde yaşamakta ve Rusların sayısı 1959 yılından başlayarak gittikçe azalmaktadır.

Başkurtstan, Kısa Ansiklopedi, 1996; sah. 10,17,26,

1996 kayıtlarına göre, Başkurtstanın toplam maden rezervleri şöyle :

Petrol, 358,7 milyon ton;
gaz, 55,5 milyar m³,
linyit, 253,09 milyon ton,
bakır cevheri, 370,9 milyon ton (çinkolu),
altın, 35,85 ton,
demir cevheri, 71 milyon t ,
kaya tuzu, 2250 milyon ton.

Başkurtstanın türlü yerlerinde, d.ö.4^{inci} yüzyıldan başlayarak, kil kap, kemik ve kayalar üstüne yazılmış Erken-Türkçe yazıtlar bulunmaktadır. Bu yazılar "kril alfabesi" diye bilinen yazı tipindedir ve, buna göre, kril alfabesi, esas itibarıyla, Türk alfabelerinden biridir. Bu yazı tipinin Adriyatik Denizine kadar yayıldığını da görmekteyiz.

Mirşan,K. 1999;*Erken-Türk Devletleri ve Türk Bili*, s.13,14,19-21

Sol-üst resim: Kâzım Mirşan Prof.Dr.Mirfatih Zekinin makam odasında.

Sol-orta resim: K.Mirşan tarafından Tatarstan Fenler Akademisinde verilen konferansta Prof.Dr.M.M.Zekinin takdim konuşması.

Sol-alt resim: Parlamentonun yemek salonunda öğle yemeği.

Sağ-üst resim: K.Mirşan basın toplantısında.

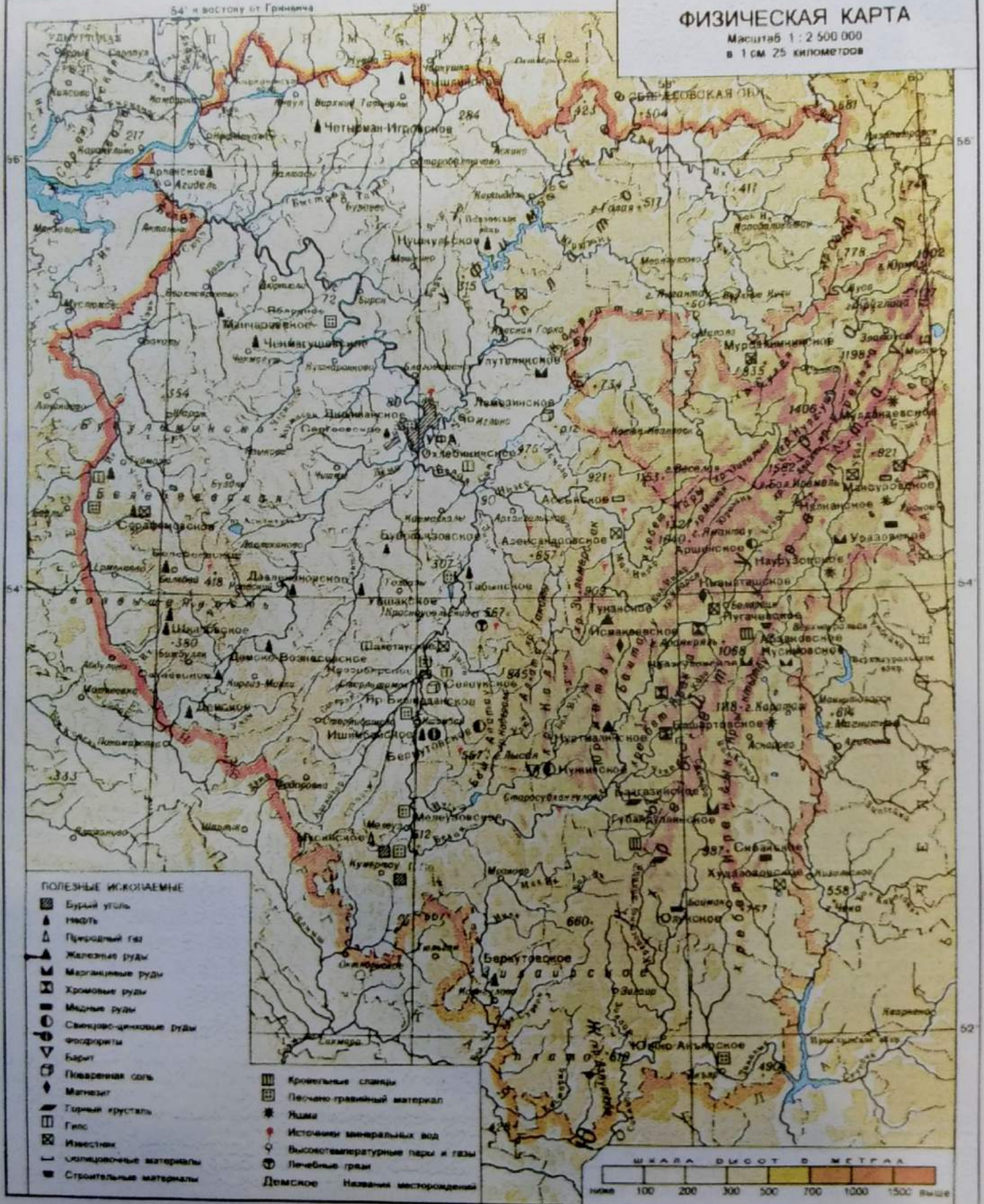
Sağ-orta resim: TV röportajı.

Sağ-alt resim: Kazanda Saban Töyü.

BAŞKURDISTAN HARİTASI

ФИЗИЧЕСКАЯ КАРТА

Масштаб 1 : 2 500 000
в 1 см 25 километрах

Türk Edebiyatı Vakfı Kütüphanesi	
Demirbaş No:	17410
Bölümü:	Genel
Böl. No:	512

BAŞKURTLAR VE ERKEN-TÜRKLER

Oral Dağlarında bir yıldı üyürü

Aslında, bu yazımızın başlığı "İdil-Oral ve Erken-Türkler" olmalı idi, çünkü Qara Balğasun yazıtının Çince kısmında "*Tanrıdan buyuruk olan bir oymak başı ... Dağ-la-Irmak-Ortasında paytaht kurdu*", deniliyor.

Mirgan, K. 1991; *Bolbollar*, s.12.

Bu "Dağ la Irmak Arası"nda (yani, At-Oy Bilde) bugün göze batan en önemli şey Tatarstan ve Başkurtstandaki petrol yataklarıdır. Ancak, eski çağlarda "Dağ" daha da önemli idi, çünkü burda bakır veya bronz eşya yapabilmek için gerekli cevherler bulunmaktadır.

Sözkonusu İdil Irmağı ile Oral Dağları arasında bir peygamber doğar, İÇÜM APAM BUUMIN QAĞAN İSTEMİ [Allahımın Neslimin Hakanı İstemi] ve orda 100 yıl hüküm sürer. O halkına, Oğuzlara, bir din getirmiştir: *İt-İslz* [İmpuls Dini]. Şimdi de, bu dini doğu illerindeki kardeşlerine iletmek isteyerek, Seleñeye kadar gider. Ancak, kurduğu devlet, Türuk BİL, onun d.ö.772'de ölümünden sonra çok yaşamaz, çünkü Çinde ticaret amacı ile yerleşmiş olan Oğuz Beyleri Anayurtları (At-Oy BİL) ile Çin arasında yer alacak olan bir Türk devletini istememtedirler : "*Türuk beyleri, Türuk adı yerine, Çindeki*

Başkurtstanda bir petrol kuyusu

Mirşanlar Ökügimin Yışta gidecekleri yolu haritadan izliyorlar

beylerin Çin adlarını tutmak suretiyle, Çin Hakanına tabi olmuş."

Mirşan, K. 1991; *Bolbollar*, s. 21.

Türk devleti yıkılır. Fakat Türkler, uzakta yaşadıkları zaman bol-bol hediyeler dağıtan, sıcağı sözler söylüyen Çinlilerin, Türkler Çine yerleştikten sonra, pek de öyle davranmadıklarını görürler : *"Altın-gümüş hatıralı rütbeleri, pervasızca, anca veren Çin Kavminin sabı akıcı, hediyeleri yumşak (yani, ipekten) imiş. Akıcı sab ve yumşak hediyeler göndererek ırak kavimleri kendisine yakınlaştırmasını bilir imiş. Yakına konduktan sonra ise, kendi bildiklerince düşünürler imiş. Başarılı belde kişisine, başarılı alp kişiye hareket olanağı bairakmaz imiş. Bir kişi yanılır sa, onun mensup olduğu kavmi, beşiktekilere kadar barındırmaz imiş."*

Akıcı sabına, gönül alıcı hediyelerine kapılarak, Türuk Kavmi mensupları kütleler halinde imha olma olasılığında kaldı. Ölüm tehdidi karşısında kalmış olan Türuk Kavmi, beri yandaki, Uçuğuy Yışa tabi yüze iskân olmak isteyince, Türuk Kavminden olmaları dolayısıylar, ölüm tehdidinden kurtulamadı."

Mirşan, K. 1991; *Bolbollar*, s. 64-65.

İşte, bu şartlar altında Türukler başkaldırırlar ve, ilk adım olarak, Oğuzlar la İnigik Gölün başkentinde savaşırlar, yenerler. İkinci adım olarak ise, Usuntuñ Bolıq [Pekin] ve Taluy Ögüz [Kore Denizi] seferine çıkarlar ve 27 kentten oluşan büyük bir ülkenin halkı tarafından her yerde alkışlar la karşılanırlar.

Uşuntuñ Uyuza [bugünkü Çinin Büyük Okyanus kıyısında bir "Union Devlet"] yerleşmiş olan Türuk beylerinin egemenlikleri [yani, anavatanına bağlı olarak yaşamaları] d.ö.589'a kadar 200 yıl sürer ve ondan sonra 50 yıl Çin Hakanına tabi olarak yaşarlar (Çin esareti!).

D.ö.565'de Türuk Bili yeniden kuran İl-Ëtiriş Qağan onları bu esaretten kurtarır. O bu İkint Türuk Bili d.ö.539'da yeniden tertipler, İki İl ËTİBİRLİK BUDUN [İki Halktan Müteşekkil Kavim] haline getirir; buna göre de bir İkiti ËTİGİMİŞ BİL [İkiye Ayrılmış BİL] olkunmuş olur ki, onun bu kararının Uşuntuñ Uyuzdaki Türuk Beylerini Çin esaretinden kurtarmaya yönelik olduğu anlaşılmaktadır (d.ö.539).

Oğuzlar la (yani, At-Oy BİL le), *Tabığaçlar* la (Çinliler le) sorunlarını halleden İl-Ëtiriş Qağan, üçüncü olarak, *Qırqız* seferine çıkar.

O zamanlar bugünkü Başkurtstana "Ökügimin Yış" [Gök Krallığı Konstitusionu] ve halkına "Qırqız" deniliyordu. Bu sonuncu söz "kenar kısım prosedürünü oluşturan halk" anlamındadır ve, bu bakımdan, Ökügimin Yışın Türuk BİL federasionu içinde yer alması gerekir ve İl-Ëtiriş Qağanın

Başkurt treni (halâ dumanlı)

nn bulunduğu yoldan At-İle gidilir se, 'dur bakalım!', diyerek, tedbirli oldum. Hakanıma rica ettim ve ordu YORITDIM.

At[-İl] At'a değdim. Aq-İt-İrim-İli [Ak İdili] geçer ken mola verdim. At üstünde geçmek suretiyle akıntıyı sökdüm. Yukarı At-İlde "Yaya Kişiler" [herhalde, Finliler] OĞ'una karşı nam kazanarak, bu OĞ-AT'ları vurdum. Sonra, onların Öncü Asker Liderlerine değerek, akın hücumu ile, egemenlik kurduk. Bundan sonra, uyumak üzere (attan) indik. Her seferinde bu şekilde "on tün" uyuduktan sonra, At-Oğ Ébirü [Başkentine] vardık.

Yerci yer göstererek bizi BUG'a takdim etti. Bu şekilde, "Hakan" olan krala erişmiş olduk. 'Onun su yolundan [herhalde, İdilden] varalım', diyerek, o su yolundan askerî strateji ile vardık. Bölge yetkilisi ile karşılaştık ve başkentinin BUY'una eriştik. Krala ise tüne doğru vardık.

Kırğızların OQA'sını [herhalde, Ofa Kenti] basdık. Derken, ordu öncüsü ile karşılaştık. Han ordusu toplanmış, savaştık, egemenlik kurduk. Hanını öldürdük.

Qağana (yani, İl-Étirş Qağana) Kırğız Hanı ÖC-ÖKDİ, yükündü, tabi oldu. Ökügimin Yışı vergiye bağladık."

Mirşan,K. 1999: *Erken-Türk Devletleri ve Türk BİL*; s. 44.

Bilge Atun Uququn Üçül Ögüz üstünden geldiğini söylemesi, onun İdil-Orala kuzeyden girdiğini gösteriyor. Nitekim, o yukarı At-İli söz konusu ediyor ve "at üstünde geçmek suretiyle akıntıyı sökdüm", demesi de bunu kanıtlıyor, çünkü Ak-İdil ancak kuzey kısımlarda bu karakterdedir. Buralarda YADAĞIN KİŞİ [Yaya Kişiler] ile karşılaştığını söylemesi de aynı şeyi dile getiriyor ki, Bilge Atun Uququn "at kullanmayan acayip kişiler" anlamında isimlendirdiği bu kişiler, kuzey halkı olan, Finler olmalı. O bu acayip kişilere egemen olur.

Şölgentaşa varmadan önceki ilçe merkezi Büryen Avılı. Bu avılda Orılar yok (%3).

Qırqız seferinin ana gerekçesi de burdan kaynaklanmaktadır.Şimdi de bu seferi, İl-Étirş Qağanın ordularının kumandanı, Maraşal Bilge Atun Uquq kaleminden dinliyelim : "Ökügimin yolu bir tek imiş,—'donmuş', diye işidip, 'bu yoldan yürürsek, yaramıyacaktır', dedim.

Usta rehber diledim. Üçül Ögüz [Tobol, İşim ve İrtiş] kişisi buldum. Kendi kolonistlerimizin bulunduğu yerdeki ON'lar biltirinde, İt-Öğ kişileri grubundan, BİR-Namlılar hakimiyetinde ON'lar imiş meğer bunlar. Onlarda yatarak, BİR-Namlılar

Ak-İt [impulziv akıntı] "nehir" anlamındadır. "İrim-İl" ise "öldükten sonra Tanrılarına erişecek olan kişiler", demektir. Bu ismi bugünkü Başkurtstanda, Ak-İdilin kaynaklandığı İremel Dağı (1582 m) şeklinde gör-

mekteyiz ve bu deyim Başkurtların sözkonusu "İrim-İl" [İremel] olduklarını kanıtlıyor. Yani, Başkurtlar d.ö.500'ler civarında bugünkü Başkurtstanda yaşamakta idiler.

Bunu kanıtlayan diğer kaynaklar, d.ö.4^{üncü} yüzyıldan itibaren yazılmıya başlandıkları tespit edilmiş olan, Başkurtstan yazıtlarıdır:

Mirşan, K. 1999; *Erken-Türk Devletleri ve Tü-rük Bil*; s. 13,14.

Axmerov, R.B. 1994; *Başkurtların kayalarda-ki işaretleri ve etnonimları*; Ofa, s.8, 9, 104.

1. Ak-İdil ile Sim Irmaklarının bi-tiştiği yerdeki Aktaş Avılı bitişiğindeki mezarlıkta bulunmuş olan iğ-ne yazıtı :

UB-ATA ÖK OZ, UB-ATA ÖK [Pre-Ata olarak Rabbe geçen, Pre-Ata Rab].

2. Qonakbay Avılından bir hançer : Oq-Uq [Oquq] [Oqlar].

3. Sapay Avılından 2 km uzaklık-ta, büyük bir dağın ayağında, mas-siv ve kompakt bir dağ burnu uza-nır, Taşmurun. Üstü düz olan bu kayanın yan kısmında bir yazı gör-mekteyiz :

İL İSİS ÖG-ÖGİNİZ UQUŞUNIT UQUŞ,
SAQ UQUŞ İKİSİM İDİNİS [Halkın, an-makta olduğu Haşmetmeab hak-kında güven belirten] : OY-İS İ-sis-İŞ (OY-İS İSİSİŞ) İŞİD UŞUŞU (İ-şİDİŞİŞÜ) [düşünce ifadelerinin (ya-ni, halk düşüncesinin) duyulmuş (söylenmiş) olması] OŇUŞ-UŞUŞ (OŇUŞUŞUŞ) İDER [ona başarı temin eder] : ÖC-İS UŞU İŞİŞ İSİŞ-İŞ (İSİ-şİŞ) ÖGİM UQA, ÖKÜK İD AYIL, ÖKÜŞ ANUY İRİM İSİŞİRİN [(Bu düşüncelere) sahip çıkma yazısı yazmış olduğum Kralıma yönelerek, Yaratan Rabbe özgü, kalabalık tarafından yapılan, tevaf onun (Tanrıya) erişmesi için-dir].

Üstteki resim: Büryen Avılında Kâ-zım Mirşan Türklerin kutlu suyu Ak-İdilde yüzünü yıkarken.

Ortadaki resim: Kıyente ile su taşı-yan bir köylü kadın.

Altındaki resim : Büryen Avılı hanım-ları ile sohbet.

4. Qaranay Awılı yakınında Yürek-tawdaki yazı :

İSİB İP-İLİNİ QURT [OQ-İRT] ÖG-URİQ İPPİN İSİGİSİNİZ ATAN-AT İSİÇİN İZİN ATABBI-IN [Yüce Halkı tarafından anılmak üzere, "Qurt (< Oq-İrt) şerefi yazısı" olarak anılan şey Atañ-At transferine özgüdür].

Bu sonuncu yazıda *Başkurt* sözündeki "kurt" sözünü de görmekteyiz. Bu sözün türediği *Oq-İrt* ise, "kuantum eriştirilmesi" (yani, kişi canının Tanrıya eriştirilmesi) anlamındadır. Nitekim, Sibirde bulunmuş olan iki yazıtta *Ökü irt* [legal teşekkül] sözü geçmekte ve "Kürt" isminin burdan doğduğu tahmin olunabilmektedir.

Mirşan, K. 1985; *Anadolu Prototürkleri*; s.121

D.ö.500'ler civarına ait Urqun yazıtında, Başkurtstan halkı sözkonusu olmak üzere, OD-OĞUR ve d.s.559 yılına ait olanında QUT-OĞUR isimlerini görmekteyiz.

Mirşan, K. 1999; *Erken Türk Devletleri ve Türk BİL*; s. 19, 63, 65.

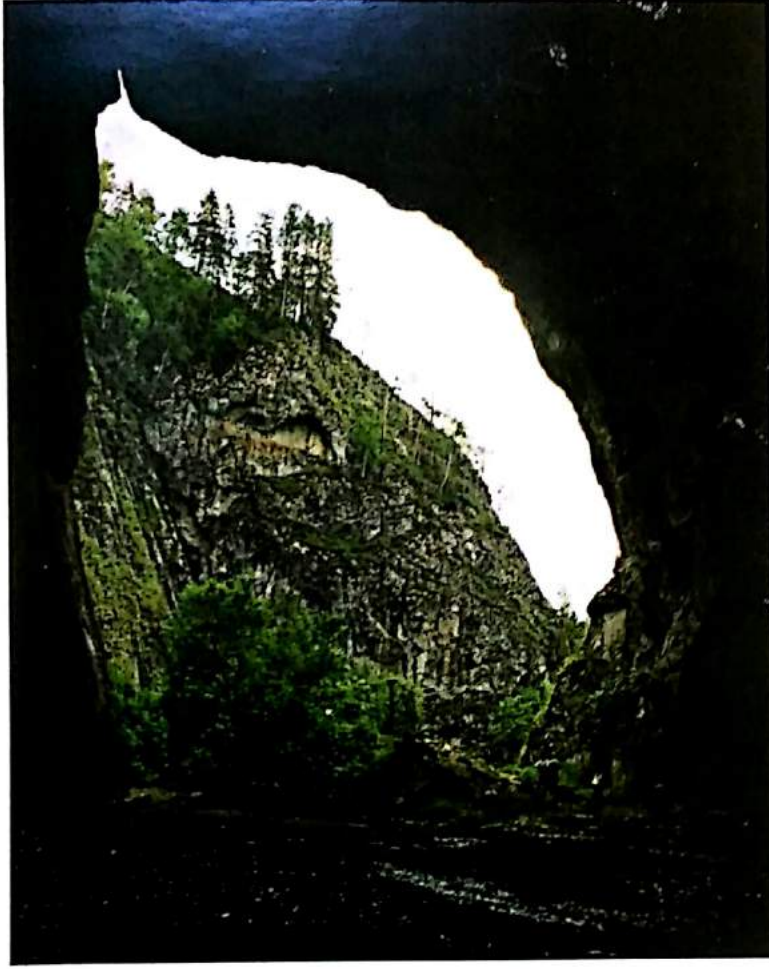
Bu isimleri Bizans tarihçisi Menander Protektor "*Utigur*" ve "*Kutigur*" şeklinde dile getiriyor.

Başkurtstanın en eski tarihine gelince, Maraşal Öñre Biña Başı, yazdığı *bitigtaşında*, d.ö.517'de Tatar devleti AT-OY BİL'in kuruluşunun 1000 yılını kutladıklarını yazıyor. Yani, bugünkü Başkurtstanın da içinde bulunduğu devlet d.ö.1517 yılından beri var-ola-gelmiştir. At-Oy Bİlden önceleri ise, İdil-Oralda BİR-OY BİL devleti de kurulmuştu, ancak bu alanda etraflı bilgiler yok.

Üstteki resim : Büryen ve Şölgentaş arasındaki bozuk yoldan gidebilmemiz için, Başkurtların bize tahsis ettikleri cip. Sağımda bir Başkurt, solumda bir Tatar.

Ortadaki resim : Şölgentaş Mağarası yer altı suyunun bağlı olduğu, "Şölgen" de denilen, Yılık Çıkkın Gölü.

Altındaki resim : Şölgentaş Mağarasına gitmeden önce, bekçi odasındaki koku sohbet.

Mağaranın içinden dış dünyanın görünüşü 16 bin yıldır az-çok değişti. Kara buzları eridi, nehirler arasında kalan stepler ormanlar ve otlaklar la doldu, hayvanlar da çoğaldı ve, bu arada, bazı bitki türleri kadar, bazı hayvan türleri de yok oldu. Ancak, bütün bu gelişim, TURUM-ARA şartlarının gereği olarak, "çelişkisiz" devam etti.

Buna karşılık, bizim mağara içinin 16 bin yıl öncesine bakışımız çelişkiler le dolu. Biz mağara çağı kişileri için bir sihir ve *mythos* dünyası yaratınız, "onlar putlara taparlardı", veya, "onlar şamanist düşünce iyesi idiler", deriz; halbuki onlar TURUM-ARA şartlarından doğmuyan hiçbir tasavvura inanmamış bulunuyorlar. Biz bu-zul çağı kişilerini resmeder ken onlara kalın giysiler giydiririz, halbuki onlar çıplak idiler, giysi giymiyorlardı (tüylü derileri vardı). Biz milyonlarca yıl öncesinden beri kişi-oğlunun kuyruksuz olduğunu düşünüyoruz, halbuki Şölgentaş Kişisi 16 bin yıl önce kuyruklu idi. Elbette, bu çağda (ESÖNÜK olarak, Tamğalı Sayında) kuyruksuz kişiler de vardı.

Şölgentaş Mağarası

Birinci Kat

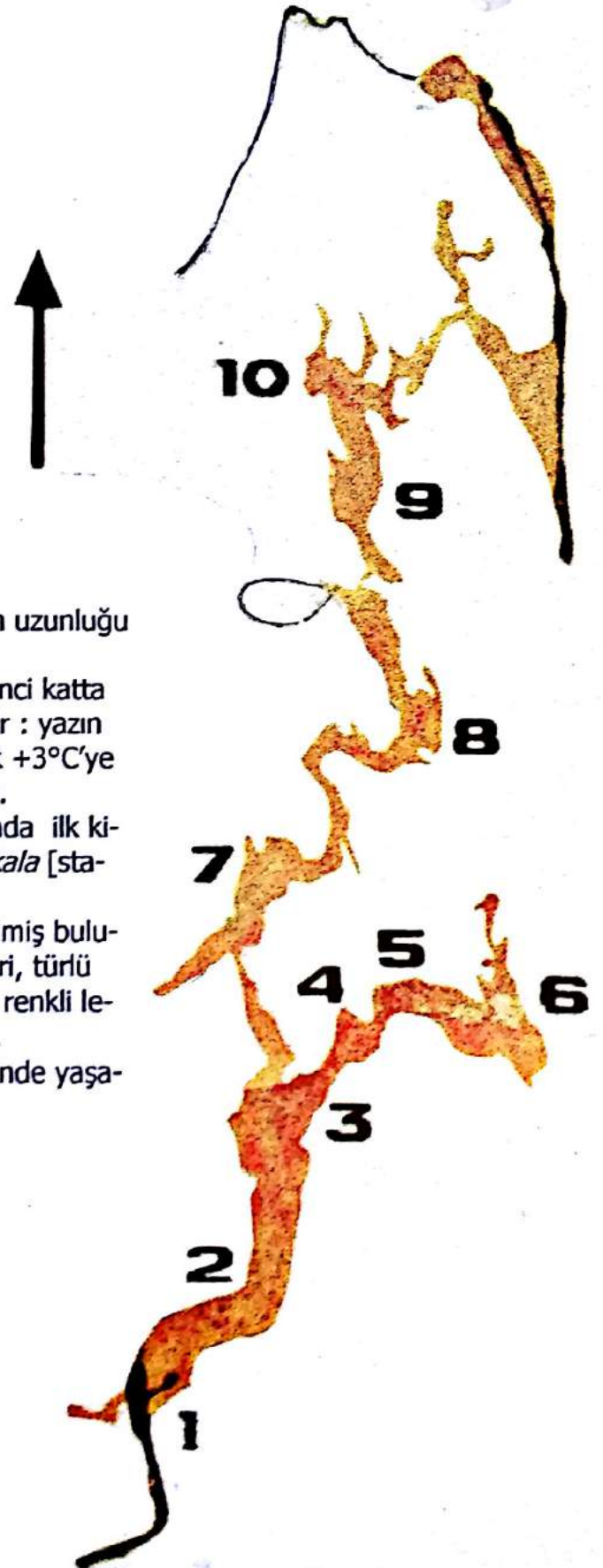
- 1 Mağaranın Girişi ve Şölgen Çayı;
- 2 Ana Galeri;
- 3 Hol;
- 4 Kubbe Salonu;
- 5 İşaretler Salonu;
- 6 Kaos Salonu.

İkinci ve Üçüncü Katlar

- 7 Resimler Salonu;
- 8 Pırlanta Salonu;
- 9 Gökkuşağı Salonu;
- 10 Kristal Salonu.

1. Mağaranın incelenmiş kısımlarındaki yolların uzunluğu yaklaşık olarak 2 km'dir.
2. Mağara girişinden birinci katta 190 m ve ikinci katta 275 m uzaklıktan itibaren iklim oldukça stabildir : yazın sıcaklık $+5,5^{\circ}$ ile $+7,6^{\circ}\text{C}$ 'dir ve kışın bu sıcaklık $+3^{\circ}\text{C}$ 'ye kadar iner. Hava nemi bu iç kısımda % 87-100.
3. Girişten 210 m uzaklıktaki İşaretler Salonunda ilk kişilere ait, iyi saklanabilmiş kültür tabakalı, bir *kala* [station] bulunmuş bulunuyor.
4. Halen mağarada 50'den fazla şekil elde edilmiş bulunuluyor : mamut, at, *rhinoceros*, bizon resimleri, türlü sembolik işaretler (tamgalar v.b.) ve tozlaşmış renkli lekeler (bir zamanlar seçik olan resim kalıntıları).
5. Mağarada eski ressamın 16 bin yıl öncelerinde yaşamış bulunuyorlar.

Mağaranın Yeri

MAĞARANIN KİMLİĞİ

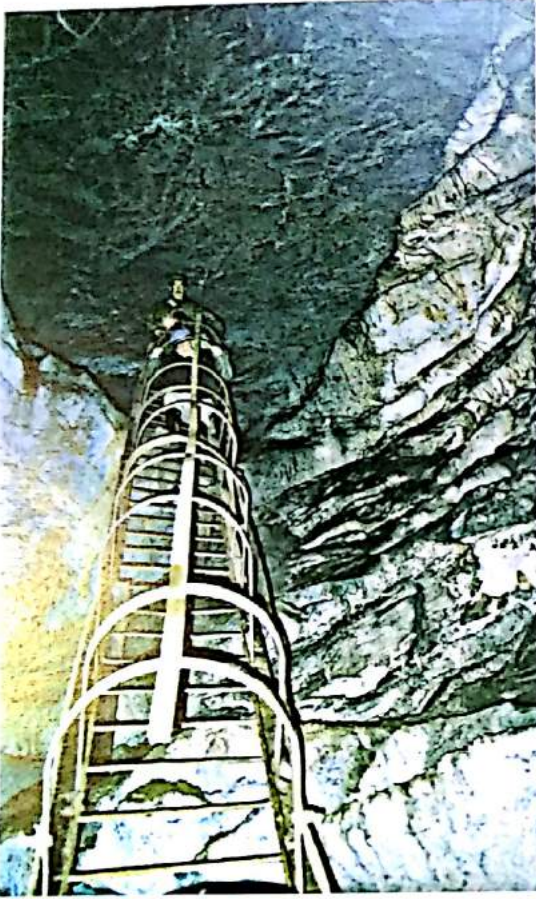

Mağaranın giriş kısmı. Solda Şölgen Çayı.

Şölgen Mağarası Oral Dağlarındaki büyük *karst* mağaralarından ve tabiat ve ilk zamanlar kültürü anıtlarından biridir. Ak-İdil Nehrinin sağ kıyısında, Akbolat Avılından 4 km daha aşağıda, 3 katlı bir mağaradır. Etüd edilmiş kısımlarının genil uzunluğu 2 km'dir. Üst devon ve aşağı karbon çağlarının kireçtaşı ve dolomitlerinde şekillenmiştir. Akan kalsit şekilleri ile; kışın ise, buzdan sarkıt ve dikitler le süslüdür. Mağaranın türlü yerlerinde türlü mağara-mikroklimaları hüküm sürer. Her katta kendine özgü sıcaklık, nem, ve hava sirkulasyonu oluşur.

Mağarada yeraltı suyu Şölgen akar. Kaynağı mağara girişinin 12 km kuzeyindedir. Şölgentaşa 2 km kala bu çay büyük bir gürültü ile yeraltına gider ve mağara girişinde tekrar meydana çıkar ve 3 m çapında küçük bir göl teşkil eder. 1965 yılında Şölgentaş Mağarası tabiat anıtı ilân edilmiş bulunuyor.

Şölgentaş Mağarası hakkında ilk ilmî bilgiler 1760 yılında P.İ.Rıçkov tarafından verilmiş bulunuyor. 1959 yılında ise, mağaranın duvar resimlerinin "paleolitik yaşı" oldukları zoolog A.V. Ryumin tarafından bildirilir. 1960 yılından 1978 yılına kadar mağara duvar resimleri O.N.Bader tarafından temizlenir. 1982-1991 yıllarında araştırmalara arkeolog V.E.Şşelinskiy devam eder. 1991 yılından sonra, malî imkânsızlıklar dolayısıyla, araştırmalar kesilir.

Birinci ve ikinci merdivenler

Mağarada 50'den fazla şekil saptanmış bulunuyor: mamut, at, *rhinoceros*, bizon resimleri, türlü sembolik işaretler (*tamğalar* v.b.) ve tozlaşmış renkli lekeler (bir zamanlar seçik olan resim kalıntıları) vede bir kişi resmi. Hayvan yağında eritilmiş kızıl *ocker* ile yapılmış olan, 44'den 122 cm'ye kadar büyüklüğündeki bu resimler, birinci katta Kubbe, İşaretler ve Kaos Salonlarında ve ikinci katta Resimler Salonunda bulunuyor. Bu sonuncu salondaki resimler, doğu ve batı duvarları olmak üzere, iki kısımda toplanmış haldedir. Kaos salonunda ise, kişi resmi de görmektediriz.

Bader, O.N. 1965; *La caverne Kapovaia, Paleolitik Resimler* (Rusça), Moskova.

Kudrâşov, İ.K. 1956; *Şölgentaş Mağarası Rehberi* (Rusça); Ofa.

Şşelinskiy, V.E. 1996; *Şölgentaş Mağarası Araştırmalarının Bazı Sonuçları ve Mes'eleleri* (Rusça); Ofa.

Başkurtstan Cumhuriyeti Bilimler Akademisi, 1996; *Başkurtstanın Arkeolojik Anıtları* (Rusça); Ofa.

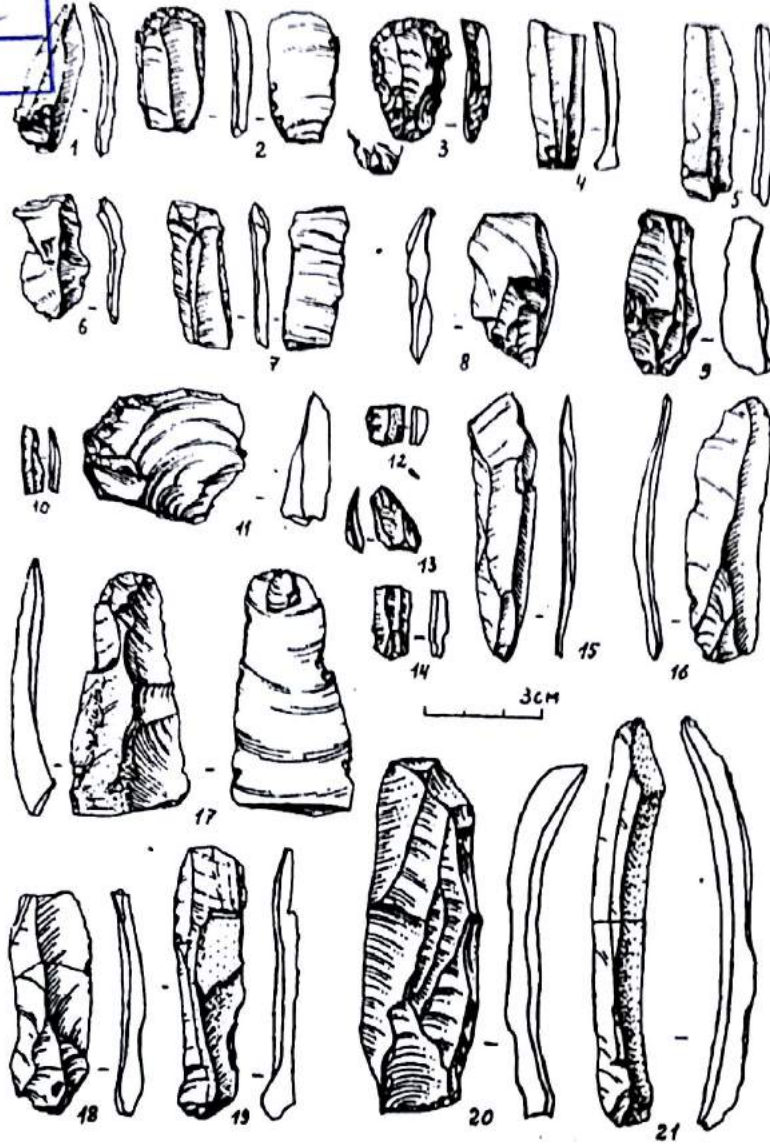
KÜLTÜR TABAKASI

Birinci katta, girişten 150 m uzaklıkta, İşaretler Salonunda O.N.Bader , toplamı 12 m² olmak üzere, iki yerde kazı yapmış ve dibe kadar 185 cm'lik derinlikte bulunan tabakalarda kömürler ve kurumlar, kemik kalıntıları, ağaç kabuğu parçaları, kamp ateşi izleri ve hayvanlara ait kürek kemiklerine tesadüf etmiştir. V.E.Şşelinskiy de aynı salonda 35 m²'lik bir kazı yapmış ve , mağara suyu çöktirilerinden olkunmuş olan, 3,5 m yüksekliğinde bir kolon elde etmiştir.

1982 yılında İşaretler salonunda bir kültür tabakası (*kalası*) da bulunur. Bu keşif ile beraber, artık, resimlerin tarihlendirilme olasılığı da belirmiş bulunuyor. 68 m²'lik bu alanın derinliği 0,50 m'dir ve koyu gri rengi ile açıkça tebarüz etmektedir. Tabakanın kalınlığı ise 2'den 12 cm'ye kadar değişmekte ve mütecanis olmuyan bir balçık hali göstermektedir. Bu balçık, dökülüp dağılan *ocker*'ler dolayısıy la, yer-yer kızılımtıraktır ve her şeye odun kömürü karışmış durumdadır. 1 m çapında yanmış kil lekesi (kamp ateşi yeri) de saptanmış bulunuyor.

Kültür tabakasının taş envanteri 54 gerektirir (eşyadır): işlenmiş levhalar, kamalar, pullar. Bunlar arasında, çakmaktaşı, *jaspis*, dağ kristalinden taş aletler, kemik aletler, yumşak yeşil taştan cam incileri, mineral boya parçaları, boya yapmak için kil ve taş bardaklar, kamp ateşinde meydana gelen ağaç kömürü. Osteolojik kalıntılar arasında—mamutların

Toprak Edebiyatı Vakfı Kütüphanesi	
Kütüphane No:	17410
Bölümü:	Genel
Böl. No:	512

Kültür tabakasında bulunmuş olan taş eşyalar

azı dişleri kırıntıları; mağara ayısı, ak-tavşan, tilki, ak-tilki, toynaklı lemming kemikleri. Ak-tilki ve toynaklı lemming'in bulunuşu kültür tabakasının teşekkülü çağında tundra şartlarının hüküm sürdüğüne delâlet eder.

AÑTUYUS

İşaretler Salonunda bulunan kültür tabakası (oturma salonu) için, türlü labaratuvarlarda yapılan ağaç kömürü analizleri sonucu olarak, birbirine çok yakın iki radiokarbon *añtuyusu* saptanmış bulunuyor : 14680 + 150 (LE 3443) ve 13930 + 300 (GİN 4853); yani, 14-15 bin yıl öncesi. Ancak, resmî kayıtlarda söylenegelen *añtuyus* 15-16 bin yıl öncesidir.

Franko-Kantabrik mağaralardaki resimlere kıyas la, Şölgentaş Mağarasının paleolitik resimlerinin ilmî önemi bunların "ilkel" bir değer taşımakta olmalarıdır. *ESÖÑÜK* olarak, burdaki hayvan resimlerinin hepsi tam boy halinde çizilmiş bulunuyorlar ve resimlerin ebatları da küçük, 44-122 cm. Ayrıca, mağaradaki kültür tabakasında iri hayvan kemiklerinin az olması da paleolitik kalalar için hiçde karakteristik değil.

HAYVAN RESİMLERİ

Resimler salonu,batı duvarı resimleri : (1) bizon (sol altta, çok silik), (2) mamut, (3) mamut yavrusu,(4) mamut.

Üstteki resim : İkinci kat, resimler salonu, batı duvarındaki 1^{inci} resim : bizon;

Ortakdaki resim : batı duvarındaki 2^{inci} ve 3^{üncü} resimler : mamut ve yavrusu;

Altındaki resim : batı duvarındaki 4^{üncü} resim : mamut.

Şölgentaş Mağarası *Magdalenian* [20-12.000 y.ö.] çağına BİRİLE [aittir]. Bu kültüre mensup kişilerin skeletleri "*Cromagnon*" ve "*Chancelade*" adları ile tanınmaktadır. Bu kişiler, tehlikelerden korunmak vede buzul çağı günlerini geçirmek için, mağaralara çekilmiş ve orda resimler yapmış bulunuyorlar.

Şölgentaş Mağarası resimlerinin yapıldığı tarih olarak 15-16 bin yıl öncesi saptanmış bulunuyor ve bu çağda yapılan mağara resimlerinin diğer bir örneğini Fransadaki *Lascaux* (*Dordogne*) Mağarasında görmekteyiz (17.000 y.ö.). Yapılan karbon testlerine göre, Avrupadaki mağara resimlerinin AÑ-TUYUS'ları şöyle :

Chauvet (Ardèche)

32.410-30.340 y.ö.

Cosquer (Bouches-du Rhône)

27.110-18.010 y.ö.

Cougnac (Lot)

25.120-13.810 y.ö.

Pech-Merle (Lot)

24.640 y.ö.

Lascaux (Dordogne)

17.070 y.ö.

Şölgentaş (Ak-İdil)

15-16.000 y.ö.

Altamira (Santander)

14.330-13.570 y.ö.

La Covaciella (Austurias)

14.260-14.060 y.ö.

Niaux (Ariège)

13.850-12.890 y.ö.

El Castillo (Santander)

13.060-12.910 y.ö.

Üstteki resim : İkinci kat, resimler salonu, doğu duvarındaki resimlerin gen görünüşü;
Ortadaki resim : üstteki görünüşün sağa doğru devamı;
Altındaki resim : doğu duvarındaki birinci resim : mamut.

Le Portel (Ariège) 12.180-11.600 y.ö.

Chauvet, J.-M., Deschamps, E.B., Hillaire, Ch. 1995; *CHAUVET CAVE*; Paris; s.131.
Ruspoli, M. 1998; *Die Höhlenmalerei von LASCAUX*; Bechtermünz Verlag; s.27.
Şşelinskiy, V.E. 1996; *Şşölgentaş Mağarası Araştırmalarının Bazı Sonuçları ve Mes'eleleri* (Rusça); Ofa; s.13.

Kişioğlu gelişiminin kronolojisini şu şekilde tertipliyebiliriz :

1. Hominoidler

→ *Kenyapithecus* (Fort Ternan, Kenya) :

14-12.000.000 y.ö.;

→ *Rhmapithecus* (Siwalik Tepeleri, Hindistan) :

12-10.000.000 y.ö.;

2. *Habilis* ve *Australopithecus*

→ *Homo Habilis* (Olduvai, Tanzania) :

2.000.000 y.ö.;

→ *Zinjanthropus boisei* [*Australopithecus robustus*] (Tanzania) :

1.700.000 y.ö.;

→ *Australopithecus africanus* [Afrikadan güney maymunu] (Taung, Afrikanın günortası) :

1.500.000 y.ö.;

3. *Homo erectus* [*Pithecanthropus*]

→ *Meganthropus* (Kedung Buis, Java) :

900.000 y.ö.;

→ *Pithecanthropus erectus* (Solo Irmağı, Java) :

700-600.000 y.ö.;

→ *Homo erectus erectus* (Modjokerto ve Trinil, Java) :

550-350.000 y.ö.

Üstteki resim : İkinci kat, resimler salonu, doğu duvarındaki 2^{inci} resim : ters yöne dönmüş mamut;
Ortadaki resim : doğu duvarındaki 3^{üncü} resim : at;
Altındaki resim : doğu duvarındaki 4^{üncü} resim : mamut (alt-alta üç resmin en üstündekisi).

- *Homo erectus leakeyi* (Olduvai, güney-doğu Afrika) : 400.000 y.ö.;
- *Sinanthropus [Homo erectus] pekinensis* [Pekin Kişisi] : 400.000 y.ö.;
- *Homo erectus seu sapiens paleohungaricus* (Vertesszöllos, Macaristan) : 400.000 y.ö.;

- *Homo erectus heidelbergensis* (Almanya) : 350.000 y.ö.

4. ARA OYUS-ASLAR

- Steinheim (Stuttgart yakınında) Kişisi : 250.000 y.ö.;
- Swanscombe (İngiltere) Kişisi : 200.000 y.ö.;
- Fontéchevade (Fransa) Kişisi : 150.000 y.ö.;
- Ehringsdorf (Almanya) Kişisi : 150.000 y.ö.

6. OYUS-ASLAR

I. Mousterian [Orta palaeolithic] (160-40.000 y.ö.)

- Teşiktaş Mağarası (Özbekistan).
- Aman-Qutan Mağarası (Sarmarkand güneybatısındaki Taxta-Qaraça Geçidi alanı) : 100.000 y.ö.;
- Galilee, Jebel Gafza (Orta Doğu) : 70.000 y.ö.;
- Gibraltar, Circeo, Neanderthal, Le Moustier : 70-35.000 y.ö.;
- Shanidar (Kuzey Irak) : 60-50.000 y.ö.;
- La Quina (Fransa) : 55-35.000 y.ö.;

Üstteki resim : İkinci kat, resimler salonu, doğu duvarındaki 5^{inci} resim : *rhinoceros* [boynuz-burun].

Ortakdaki resim : doğu duvarındaki 6^{inci} resim : ne olduğu belli olmayan ve muhtemelen boyları akmış bir şekil.

Altındaki resim : doğu duvarındaki 7^{inci} resim (en sağdaki resim) : at.

- ↳ La Chapelle (Fransa) :
45-35.000 y.ö.;
- ↳ Haua Fteah (Küveyt Afrika) :
40.700 y.ö.;
- ↳ Hopefield (Rhodesia) :
40.000 y.ö.;
- ↳ Niah (Borneo) :
38.000 y.ö.;
- ↳ Charente, La Ferrassie (Avrupa):
35.000 y.ö.;
- ↳ Florisbad (Güney Afrika) :
35.000 y.ö.

II. Aurignacian [Üst palaeolithic] (40-12.000 y.ö.)

- ↳ Samarkand Kalası OYUS-ASI;
- ↳ Qara-Qamar Qalası OYUS-ASI (Afganistan) :
34.000 y.ö.;
- ↳ Combe Capelle (Avrupa) :
34.000 y.ö.;
- ↳ Broken Hill (Afrika) :
30.000 y.ö.;
- ↳ Ngandong (Solo Irmağı, Java) :
30.000 y.ö.;
- ↳ Cromagnon (Fransa) :
30-20.000 y.ö.;
- ↳ Qızılyar-Gornovo (Ofa yakınında, Başkurtstan) :
29.000 y.ö.;
- ↳ Vestonice, Piedmont (Avrupa):
26.000 y.ö.;
- ↳ Oberkassel (Almanya):
17-12.000 y.ö.;
- ↳ La Madeleine (Fransa) :
17-12.000 y.ö.

Görülüyor ki, Şölgentaş Mağarası çağına gelinceye kadar kişioğlu pek çok defa şekil değış-

Üstteki resim : İkinci kat, resimler salonu, doğu duvarındaki 8^{inci} resim: mamut.

Ortadaki resim : Birinci kat, kubbe salonu : bir SABAQ resmi olması olası çizgiler.

Altındaki resim : Birinci kat, kubbe salonu : Öküz veya mamut olması olası bir resim.

tirmiş, maymuna benziyen *Kenya-pithekuş*dan başlayarak, sonunda, bugünkü şeklini alabilmiştir. Peki, bu nasıl gerçekleşti? Kişioğlu linear olarak mı değişti, yok sa başka bir şekilde mi?

Eğer bu bakımdan *Neanderthal* ile modern kişiyi ele alır sak, bunlar arasında büyük çapta morfolojik tezatlar bulunduğunu görürüz. G.M. Morant (1927), yalnızca ölçümlere dayanarak bile, klasik *Neanderthal* grubunun "*dik-kata değer derecede homojen olduğunu ve bu grup la bütün modern ırk tipleri arasında aşikâr bir ayrıcalık (uçurum) bulunduğunu*", söylüyor.

Birçok bilginler, OYUS-AS'ların gözükmelerinden önce, bütün Avrupanın *Neanderthal*'lar tarafından işgal edilmiş durumda olduğu ve, sonra, pratik olarak yeryüzünden silinmiş oldukları kanaatındadırlar.

Shapiro, H.L: 1976; *Das Geheimnis des Pekingmenschen*, s.170.

Böyle ise, modern kişi nereden peyda oldu? Bu muammayı çözebilmemiz için gerekli ilk açıklamayı büyük Türk bilgini QALIM KEYSİ şöyle dile getiriyor :

"Minkovski evreni kationlarından elementler teşekkülü haline benzetmek üzere, dirilik özünün ilk şeklinin transformasyonundan 'kişi' dediğimiz mekanik bir hal doğar."

Mirşan, K. 1998; *Dinlerin Gelişimi*, s.22.

Yani, kişioğlunun gelişiminin tabi olduğu kanunlar maddenin gelişiminin tabi olduğu kanunlar la aynıdır ve, maddenin konu-

muz la bağlantılı halini göz önünde bulundurur sak, şunu görürüz : Atom çekirdekleri BAWAĞIR [proton; valens] temellidirler; BAR-KĒL [yenilenme; fakülte; valenslenme] kılmak suretiyle le mer-tebelenirler vede herkes için (karşılıklı bağımlılık adımı) bir MAŊĖAL [mıntıka; sphere] teşekkül eder.

Mirşan, K. 1990; Prototürk Bilginlerine göre Astrofizik, s.186.

Bu BAR-KĒL (yani, yabancı bir proton edinerek artma) teşekkül etmez ve çekirdek YA-NINÇ'sız [sattelitesiz] kalır sa, yenilenemiyen bu çekirdeğin istikrarı bozulur. Böyle bir çekirdek depreşme [oscillation] yapmaya başlayarak solid hale gelerek donar [QADIĞ TONŞIR].

Mirşan, K. 1990; Prototürk Bilginlerine göre Astrofizik, s.87.

İşte, Neanderthal'lerin başına gelen de budur : onlar YAWLAQ [izole] halde bulunmak ve devamlı olarak YAĞI [ışın emissionu] göndermek suretiyle le YALAŊUQ [dinlenme kitlesi] halinde kalmak suretiyle le yok olmuşlardır.

Diğer bir Türkçe metin şöyle diyor : "Şimdiki kişiler ölünce diffeerensial LIN-XUA'da [objeler kolleksionunda; topolojik uzayda] doğarlar" ve şunu ilâve ediyor : "komponentler ayrışma-mış halde olmak üzere." Yani, eski komponentlerin hepsi bu yeniden teşekkül eden şeyde de bulunacak, fakat onlar differensial olarak (yani, yeni çağa göre) değişmiş olacaklardır.

Mirşan, K. 1990; Prototürk Bilginlerine göre Astrofizik, s.137.

Böyle olmasa; yani, her şeyin gelişiminde bir "süreklilik" bulunmasa idi, ne olurdu ? Bu-nu MAYTIRI BURQAN şöyle dile getiriyor : "Tutumu (yani, prosedürü) kesintisiz olmak üzere doğmakta olan ACUNLAR [tabiat modaları] hali olmasa idi, toz-toprağa batmış halde bir MON-QUL [bir şeyin liflerine ayrılmış hali; keşmekeş] teşekkül etmiş olurdu."

Mirşan, K. 1990; Prototürk Bilginlerine göre Astrofizik, s. 239.

KİŞİ RESİMLERİ

Birinci katta, kaos salonunda, bir bizon (?) resmi yapmaya çalışan kişiöğlü (yukarıdaki resim) tüy-lü ve kuyrukludur. Yüzü de, az olsa da, hayvan çenesi biçiminde şekillenmiş (yani, çenesi uzun) olabilir.

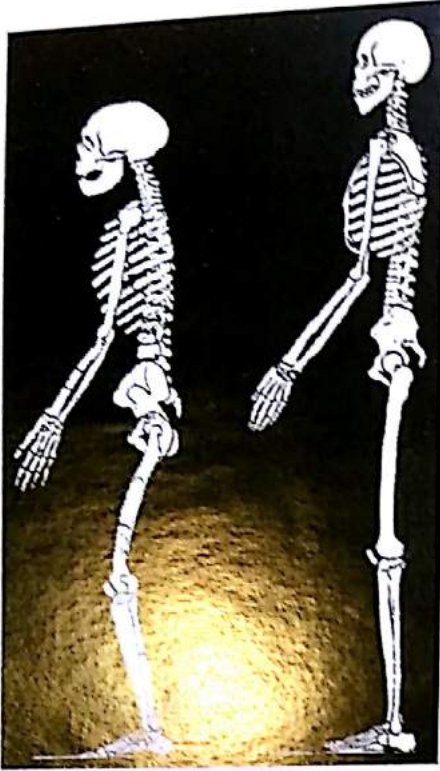
Resmimizdeki haliyle, Şölgentaş kişisi bir Neanderthal değildir, o bir Neanderthal vari-sidir : Neanderthal'lerde bulunan özelliklerin hepsi onda var, fakat bunlar ACUNLAR halindedir-ler (yani, çağdaşırlar); tıpkı bir ata-ananın çocukları (veya hidrojen atomundan proton ilâvesi ile olkunan helium atomu) gibi.

Birinci kat,kaos salonu,doğu duvarlarında bizon resmi yapmakta olan kişi resmi (s.26 'daki aynı resim)

Birinci kat,kubbe salonunuda bir öküz (veya bizon) resmi (s.25,alttaki resim) altında (sağ köşe) bir kişi resmi (çok küçük) ve onun altındaki taşın sol yanında aynı biçimde resmedilmiş olan ve önündeki resmi yapmak la meşgul diğer bir kişi resmi (çok silik).

Boule'e göre *Neanderthal* ve kişi-oğlu iskeletleri.

Boule'e göre, modern kişiye kıyas la, *Neanderthal* daha kısa boylu ve hantal, bacakları yarı-kavisli, başi öne çekik, boynu kalın ve modern kişidekinin tersine kavisli, kaş kemikleri çıkıntılı ve kalın, alını geriye yatık, göz çukurları iri, çenesi geriye çekik, burnu geniş, yüzü abladır.

Bunun yanı-sıra, mağara resimleri çağında, 100.000 yıl boyunca kullanıla-gelmekte olan taş-alet teknolojisi ile beraber, taş yerine kemik ve boynuz da kullanılmıya başlanan, incik-boncuklu bir el san'atları teknolojisinin de gelişmiye başladığını görmekteyiz.

Bu hususlarda Türukler şunları söylüyorlar :

"YİG-EDLER [vektor artikeller] değişerek gelişik oldular."

Mirşan, K. 1990; *Prototürk Bilginlerine göre Astrofizik*; s.92.

"ADAQ'ın [maddenin veya kişiöğlünün en son hali] yorumunda Cenabımızı de-nomino etme vesilesi ile, Cenabımızı müsebbib (yani, bunun bir Tanrı işi olduğunu) kabul eder sek, Cenabımıza karşı olan bu şekildeki bir saygı bir ata-ananın oğullanna karşı olan sevgileri ile identik olacaktır."

Mirşan, K.1990; *Prototürk Bilginlerine göre Astrofizik*; s.138.

Biz Cenabımızı müsebbib kabul etmiyeçeğimize göre, modern kişiöğlünün müsebbibi *Neanderthal* olacaktır. Bunu fizik terimleri ile söyler sek, o yeni bir atom çekirdeğidir.

TAMĖALAR

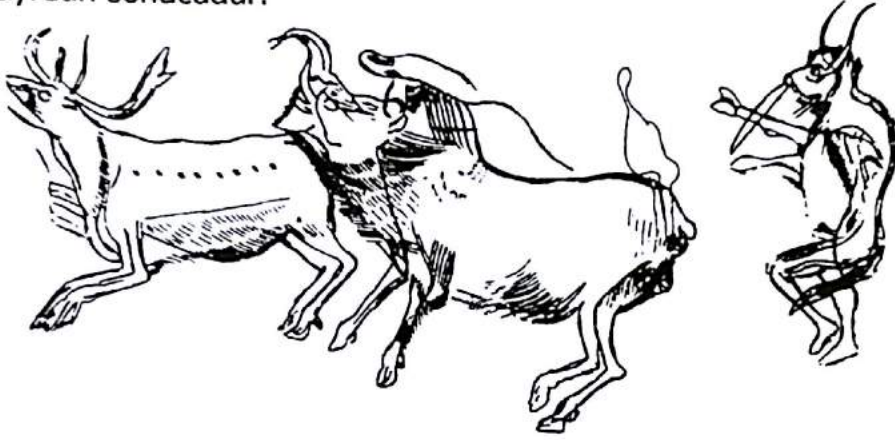
Birinci kat, kaos salonu, güney duvarında Aş [yemek] TAMĖA'sı. Resmin sağında) [A] harfi (aşağı kısmı kireç le kapanmış halde), onun solunda W [ř] harfi.

"OĞUŞ yaratıcı" kişilik yazı ile başlar. Nitekim, biz bugünkü kişilerin OĞUŞUM BUDUN [medenî kavim] olma sıfatını, buzul çağında mağaralarda yaşayan kişilerin birşeyler anlatmaya yönelik resimleri ve bu resimlerden geliştirdikleri TAMĞALAR la tanımlıyabilmekteyiz.

Bu TAMĞALAR ile bugünkü OĞUŞ'umuza—binlerce yıl önceki ANANTIMADI [antik]; yani, BURUNĞU [arhaik], yüksek bir OĞUŞ'tan kaynaklanan—eşsiz bir kültür iletilmiş bulunuyor. Bugünkü alfabelerin gelişimini sağlayan bu ANANTIMADI kültür "tek" idi, çünkü Çin, Sümer, hieroglyph yazısı v.b. gibi yazılar ya bu kültürden etkilenecek ortaya çıkmışlar veya, dar bir çerçevede teşekkül ettikten sonra, tutunamıyarak yok olmuşlardır.

TAMĞALAR nasıl gelişti ?

Bugün biz elimize bir kalem alır ve önümüze bir kâğıt koyar sak, aklımıza gelen her şeyi yazabiliriz. Ancak, harflerin bulunmadığı bir çağda böyle bir işlem nasıl yapılır ? İşte, bilginlerin avcı, büyücü, şaman, hayvan-kışı adlarını verdikleri, mağara çağına BİRİLE, acayip kışı resimleri, aslında, böyle bir gayretin sonucudur.

Fransız Pirenelerindeki Les Trois Frères Mağarasındaki (Département Ariège) bir avcı resmi (13.000 yıl öncesi).

Raspoli, M. 1998; *Die Höhlenmalerei von Lascaux*; s.89.

Les Trois Frères Mağarasındaki yukarıdaki resim bize geyik avlamak isteyen avcılara ressam tarafından verilen bir SABAQ'ı gösteriyor. Avcı, geyiklerin korkup kaçmamaları için, başına bir bizon maskesi geçirmiştir. Ressam, böyle bir avcıya bakan bir geyiğin onu bizon zannedeceğini

anlatmak için, avcıya bakan geyiğin de başına bir bizon maskesi geçirmiştir ve "işte, başınıza bir bizon maskesi geçirir seniz, geyikler sizin bizon olduğunuzu zanneder, kaçmazlar", demek istiyor.

Yandaki resim ateş alevleri halinde Rabbına UÇ'an bir ölüyü gösteriyor. Ressam bu kişinin kuyruğu ile de bir 人 [UÇ] TAMĞA'sı şekillendirmiş bulunuyor.

Kışı resmine biz, Şölgentaş Mağarasının çağdaşı olan, Lascaux Mağarasında (Dordogne) da tesadüf ediyoruz (17.000 yıl öncesi). Burda "avcı trajedisi" adı verilen büyük bir tablo görmekteyiz : bir avcı mızrağı ile bir bizona öldürücü bir darbe indirir. Bizonun barsakları bile dışarı fırlamıştır. Ancak, bizon kuyruğu ile havayı kamçılar, tüyleri dikleşmiş, gözleri parlamıştır ve son deminde avcıyı boynuzlar—öldürür.

Avcının beklenmedik bir darbe ile öldürülmüş olduğunu (yani, onun öbüdünyaya UÇ'muş olduğunu) belirtmek üzere, ressam avcının başını bir "kuşbaşı" şeklinde çizmiştir ve, ayrıca, keyfiyeti avcının hemen yanına çizmiş olduğu UÇ EŞİ EL [kışı canının uçması] yazısı ile de canlandırmaktadır (s.30'daki resim).

Görülüyor ki, Rabbe uçma kavramının mağara resimleri çağına

Quercy Mağarasında (Lot) cesedi yakılarak Rabbına uçurulan bir ölüyü temsil eden resim (18.000 y.ö.).

Raspoli, M. 1998; *Die Höhlenmalerei von Lascaux*; s. 88.

1. Erken-Türklerin bıraktıkları OĞUŞ izlerinden, Lascaux (Dordogne) Mağarasından bir tablo (17.000 yıl önce) ve bir yazı : UÇ ĖSİ ĖL [kişi canının uçması] (s.29'a bkz).
Ruspoli, M. 1998; *Die Höhlenmalerei von Lascaux*; Bechtermünz Verlag. Sahife 149.
2. Fransız Pirenelerindeki Les Trois-Frères (Ariège) Mağarasında bir tasfir (14.000 yıl önce).
Ruspoli, M. 1998; *Die Höhlenmalerei von Lascaux*; s.89.
3. Bir Ulu-Kem *sıntaşı*.
Vadetskaya, E.B. 1967; *Yeniseydeki Eski Putlar* (Rusça); Leningrad. Sahife 38.

da önemli bir rolü olmuş bulunuyor. Canın bedenden kurtulabilmesi ve kolaylık la Rabbe kavuşabilmesi için, Erken-Türkler ölülerini yakmış bulunuyorlar ve, herhalde bundan ötürü, bu çağa BİRİLE mağara kişilerinin iskeletlerine rastlanmamaktadır.

Ortadaki şekil mağara çağı kişinin resim yapma yolu ile düşüncelerini aktarmış olduğunun güzel bir örneğini gösteriyor. Bu resimde ressam o çağ kişilerinin kutlu saydıkları her şeyi biraraya getirmiş. Resmin yukarısından başlar sak, iki boynuzun her ikisine de ʃ ʃ [ÖK] TAMĞA'sı şekli verildiğini görürüz. Bu söz "geyik", "gök", "kral" ve "Rab" anlamlarında kullanılmış bulunmaktadır.

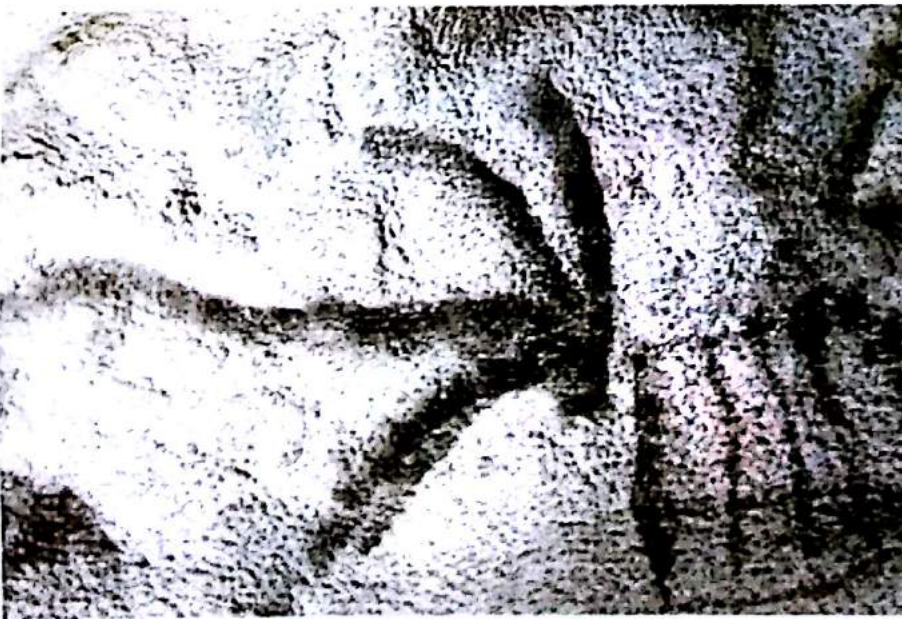
Şeklin başı "kuş başı" şeklinde çizilmiştir; yani, bu ÖK öldükten sonra Rabbına UÇ'acaktır. Şekildeki kulaklar ʃ ʃ [AS] TAMĞA'ları şeklindedir ve canın gökte asılı kalmasını (yani, gravitasyon'u) temsil etmektedirler. ʃ ʃ [ER] TAMĞA'sını temsil eden tenasül uzuvları (Tanrıya) "erişme" anlamındadır, çünkü nesillerin devamı, sonunda, şimdiki kişileri BİR'e eristirecektir.

Yanyana dizilen 10 el parmağı ON'u [kozmos] temsil eder ken, adım atan (yol yürüyen) 5 adet ayak parmağı "TÖRT TOĞMAQ, BİS YOL" deyimindeki BİS YOL'u [5 yolu] temsil etmektedir ki, bu da ayaklarımızı bastığımız yeryüzünün teşekkül edebilmesi için olkunan 5 çağı temsil eder. Şeklin sırtına çizilen ikili dalga W [UW], "mukaddes", kavramını ve onun altındaki ([ON] "kozmos" kavramını ifade ediyor.

Üçüncü şeklimizdeki "4 diş" TÖRT TOĞMAQ'ı [4 doğum] ve bunlar, çene üstündeki 2 çizgi ile beraber, "ALTI PARAMIT, TÖRT İÇERMEKLİĞ" kavramını ifade ediyor. Türükler 4 sayısının X şeklinde yazmış bulunuyorlar. Buna göre resimdeki kişimizin sırtına ve koluna tekrar ALTI PARAMIT kavramı yazılmış ve bu kavram elindeki ALTI parmak ile de belirtilmiş bulunuyor. Şeklin gövde-sindeki XIII [yedi] sayısı ise, yerimizde aydınlık teşekkülüne kadar geçen 7 çağı veya X TOĞMAQ ve III KÖZ'ü temsil etmektedir. Bacağın aldığı şekli bu kişinin kuyruğu ile beraber düşünür sek, < ʃ [ER] TAMĞA'sının yazılmak istenmiş olabileceğini, veya ^ [U,O] TAMĞA'sının W [UW] TAMĞA'sı yerine kullanılmış olduğunu düşünebiliriz.

Miršan, K. 1998; *Dinlerin Gelişimi*; sahife 2, 14, 16-19, 21-22'ye bakınız.

Bütün bunlar bize TAMĞALAR'ın 18-12.000 yıl önce buzul çağında yaşayan mağara kişileri tarafından şekillendirilmiye başlandığını kanıtıyor. Hatta biz bu çağlarda yazı örnekleri de görmekteyiz. Şimdi de, bu yazılardan biri olan, Şölgentaş Mağarası yazısını okuyalım.

1. Birinci kat, kaos salonu, güney duvarı (s.28'deki resmin gen alanı).
2. Resimdeki *tamğaların* üstünden geçilmiş şekli.
3. Lascaux (dordogne) Mağarasında üç inek ve bir at arasında bir *tamğa*.

Folds-Papp, K. 1995; *Vom Felsbild zum Alphabet*, sahife 15

4. Lascaux Mağarasında iki dağ keçisi arasında bir *tamğa*.

Ruspoli, M. 1998; *Die Höhlenmalerei von Lascaux*, sahife 47.

Yukarıdaki Şölgentaş Mağarası tablosunda, en üstte, bir öküz başı resmi yer alıyor. Bu öküzün çenesi *İL AT tamğaları* ile şekillendirilmiş bulunmaktadır ki, eğer öküz başı resmini AŞ (yani, eti yenen hayvan) diye okur sak, cümlemiz şöyle olur : AŞ İL AT [halk yemeği].

Ressam bu resmi ile tatmin olmamışa benziyor, çünkü onun aynı cümleyi *tamğalar* la da yazdığını görmekteyiz (resim no.2'ye bakınız) : A Y W J [AŞ İL AT] .

Bu yazıda ressam İL sözünü yazar ken 1 [İ]

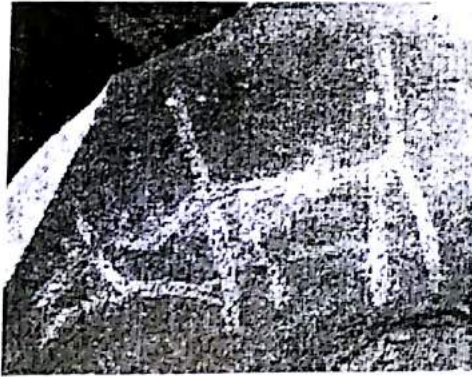

1. Birinci katta AŞ tamğasının diğer bir yazılış şekli (s.31'e de bkz).
2. Sahife 31, şek.1'in sağ tarafındaki it benzeri sembol.
3. Birinci katta it sembolü.

Üstte : Ne oldukları pek açık olmuyan iki şekil.

Alta : Vokalleri ifade eden *tamğalar* (s.31, 1 num. resmin sağı).

Qaratawdaki (Qazaqstan) Qarincarıq denen yerdeki ite benzeyen bir sembol.

Musabayev, Ğ.-Maxmutov, A.-Aydarov, Ğ. 1971; *Qazaq Epigrafikası*, s.77.

Valcamonica yazıtlarında bir it resmi.

Mirşan, K. 1970; *Prototurkçe Yazıtlar*, s.76.

ününü de belirtmektedir. Halbuki, normal olarak, söz önüne gelen ünler—bunların belirtilmesine zaruret duyulmadıkça—yazılmamaktadırlar. *ESÖNÜK* olarak, s.30^{daki} bizon tasvirindeki "Y | | UÇ" [UÇ İSİ EL] cümlesinde bu *tamğayı* Y şeklinde görmekteyiz.

Foldes-Papp, K. 1975; *Vom Felsbild zum Alphabet*, s.18.

Mirşan, K. 1997; *Bugünkü Avrupa Dillerinde Prototurkçe İzleri*, s.10'daki şekil.

AŞ sözüne Lascaux Mağarasında da tesadüf etmekteyiz. Bu *tamğa* orda üç inek ve bir at arasına, vede iki dağ keçisi ortasına şeklinde yazılmış bulunuyor (s.31) ki, burdaki [OŞ, vede UŞ] *tamğası* da Ş sesi ile ilişkilidir. Ancak, Lascaux Mağarasındaki şekline karşılık, Şölgentaş Mağarasında şekli kullanılmaktadır. Birinci katta da bunun diğer bir örneğini görmekteyiz (s.32, üstteki resim).

S.31^{daki} 1 numaralı resmin sağındaki şekil bir ite benziyor (sah. 32, resim 2), fakat sembolik. İT sözü Türukçede h şeklinde yazılmaktadır ki, resmimizin arka kısmı bu *tamğaya* benziyor.

Diğer taraftan, Qaratawdaki Qarincarıq yöresinde de bu Şölgentaş resmine benzer bir şekil görmekteyiz (yandaki şekil). Burda da h *tamğasına* benzer bir görüntü bulabiliyoruz. Ancak, asıl İT [impuls, vede köpek] resmini s.32^{daki} 3 numaralı şekil gösteriyor. Bu şekle benzer bir şekli Valcamonica yazıtlarında görmekteyiz. Buna göre, Erken-Türkler Lascaux'a ve Valcamonica'ya Oral Dağlarından gelmiş olmalıdır.

Şölgentaş Mağarasının "kuyruklu" kişisi hakkında biz Qazaqstandan bazı bilgiler edinebilmekteyiz. Yandaki 1-numaralı resim bu kişiye ^o [UB-AÑ] diyor : "Pre-Zekâ".

2-numaralı resmimize göre bu UB-AÑ spiral kollu (yani, galaksili) bir yaratık la ilişkili haledir ve kuyrukludur.

3-numaralı resmimizde ise, bu kişimize UB-OÑ [Pre-Başarı] deniliyor ve o yeryüzüne ON [Kozmos]-Kişisi halinde inmiştir ve, ondan sonra, hayvanlar çevresinde bir ^o [AÑ, "zekâ"]-Kişisi teşekkül etmiş bulunuyor.

1. Erken-Türklerle göre UB-AÑ [Pre-Zekâ] (Tamğalı Sayı).
2. Erken-Türklerle göre UB-AÑ ve spiral kollu (galaksili) bir yaratık (Tamğalı Sayı).
3. Tamğalı Taşda (Qazaqstan) yaratılış tasfiri.

TRANSKRİPSİON ALFABESİ

A	E [1.hecede seyrek]	I [Rus. ы]	L	P	V
B	F	İ [l'nın yum-şak eşi]	M	R	W [sağır v]
C [Ar. Ğ]	G	İ [Alm. i]	N	S	Y [Alm. j]
Ç [Rus. ç]	Ğ [Ar. Ğ]	J [Rus. ж]	Ŋ [burundan çıkan n]	Ş [İng. sh]	Z [Rus. з]
D	H	K	O	T	
Ė [yalnız 1. hecede]	X [Rus. x]	Q [sağır k]	Ö [Alm. ö]	U	
			Ū [Alm. ü]		

GLOSSAR

AŞ, (1) aşma; (2) yemek.

AT, (1) canın (Tanrıya kavuşmak üzere) tenden atılması; (2) ÖZ [şahıs]; (3) nam; (4) beygir; (4) harfi tarif (İngilizce "the" gibi).

AT-OĞ, hanedan.

ACUN, tabiat modası; hilkat, dünya; malzeme ailesi; ESÖNÜK olarak, bir planetde bulunan malzeme.

ADAQ, (1) kişi ayağının tabanı; (2) son hal, en dış yürürlülük, en son değer.

AQ-İT, impulsiv akıntı; nehir.

ANTUYUS, (atılan) tarih [date].

AS, (1) asılı kalma, bağımlı olma; çekim; (2) vekil. awıl, köy.

BAR-KĒL, KĒLİ-BARI, yenilenme, valenslenme; fakülte; elementler sisteminin proton ilâveleri yolu ile basamak-basamak teşekkülü.

BİRİLE, ait.

BUDUN, (1) kavim, BUD [millet] kolu (modalitesi, modası); (2) heyet.

BUG, superior [üstte bulunan, üst olan]; ced.

BUY, (1) dictio; (2) nota.

İL, İL, (1) halk; (2) kişi.

İÇERMEKLİG, muhteva; kuantum.

ESÖNÜK olarak, meselâ.

OĞ, (1) kişi; (2) substans; (3) şan, şeref, yücelik.

OĞUŞ, medeniyet.

OQ, (1) kuantum; (2) Erken-Türklerin kendilerine verdikleri adlardan biri; (3) mızraklı asker.

ON, (1) kozmos; (2) Erken-Türklerin kendilerine verdikleri adlardan biri; (3) ulusıl savunma; (4) on; (5) bir nevi sıfat fiil.

OŞ, (1) konfigurasyon [şekillenme]; (2) tecelli.

OYUS-AS, homo sapiens.

ÖC-ÖKDİ, Türuk Bil ortamında kalan (özerk olmuyan) krallık haline geldi.

ÖK, (1) Rab; (2) gök; (3) kral; (4) sembol; (5) yönetme; (6) bir nevi kesekçe [particle].

PARAMIT, polarize yönelmeler; Sans. paramitā.

TAMQA, TAMĞA, (1) yazı işareti (ideogram v.b.); (2) (daha sonraki çağlarda) harf.

UŞ, (1) majeste; (2) egemenlik, idare; (3) prezident, başkan.

YADAĞIN KİSİ, yaya (atları olmuyan) kişiler.

YALAŊUQ, dinlenme kitlesi [rest mass].

YAWLAQ, izole.

Kâzım Mirşan tarafından yazılan kitaplar

İngilizce

1. 1986, Is the Universe a Static System like a Frame ? (46); US-\$ 4,60

2. 1992, Pictograms, Petroglyphs, ISUB-ÖG and UW-ON Inscriptions from Anatolia (29)
3. 1992, The Manipulation of Cosmic Invariances According to Proto-Turkic Scholars (29)
4. 1996, Traces of Etruscan in European Languages, in the Field of Nouns, Infinitives, Participles and Gerunds (summary) (13)
Σ = US-\$ 5,50

Almanca

5. 1968, Berechnung der statisch unbestimmten Tragwerke mit Ersatzlasten (65), US-\$ 5,25
6. 1973, Dechiffrierung der protogriechischen Inschriften (74), US-\$ 5,50
7. 1993, Der Anfang der alphabetischen Schreibens und die Inschriften von Glozel (24)
8. 1993, Prototürkische Grammatik (50)
9. 1996, Preportugiesische Inschriften (21)
10. 1996, Die Spuren des Prototürkischen in verschiedenen Sprachen (24)
11. 1997, Etruskische Inschriften (27)
Σ = US-\$ 8,00

Türkçe

12. 1966, Türk Metriği (94) US-\$ 6,20
13. 1970, Prototürkçe Yazıtlar (108) US-\$ 6,70
14. 1978, ALTI YARIQ TIGİN (182) US-\$ 9,20
15. 1983, Prototürkçeden Bugünkü Kürtçeye (50) US-\$ 4,70 (mevcudu kalmamıştır)
16. 1983, Urqun-Selefe Yazıtları için Kabul Olunan Tarih Tespitlerinin Yeniden Gözden Geçirilmesi. (28). Türk Kültürü Dergisi, Nisan 1983 (sayı 240) ve Mayıs 1983 (sayı 241). (Mevcudu tükenmiştir).
Tıpkıbasımı 4,00 \$.
17. 1985, Anadolu Prototürkleri (198) US-\$ 9,70
18. 1990, Prototürk Bilginlerine göre Astrofizik (336) US-\$ 14,40
19. 1991, BOLBOLLAR (115) US-\$ 6,90
20. 1993, Prototürkçe Yazıtlar Hakkında Konferans (92) US-\$ 6,20
21. 1993, Yazı İşaretleri (60) US-\$ 5,05
22. 1993, Alfabetik Yazı Başlangıcı ve Glozel Yazıtları (31) US-\$ 4,10
23. 1994, Alfabetik Yazı Başlangıcı (203) US-\$ 10,00
24. 1996, Fillerin İsim ve Mastar Halleri ile Sıfat-Fiil ve Zarf-Fiil Alanlarında BUGÜNKÜ AVRUPA DİLLERİNDE ETRÜSKÇE İZLERİ (61) US-\$ 5,00
25. 1998, DİNLERİN GELİŞİMİ, Erken-Türk Dininden Doğan Dinler, Side, Pre-Portekiz, Glozel,

Pre-Mısır, Etrüsk, Protogrek ve Hinduizm, Tevrat, İncil, İslam (140) US-\$ 7,75

26. 1992, Tatarcanın Türk Alfabeti ile Yazılması (12)
27. 1995, Side Bitigtaşları (7)
28. 1995, Öztürkçe "-Sal" eki (4)
29. 1996, Prepotekiz Bitigtaşları (22)
30. 1996, Barış Yolunda Eğitim (8)
31. 1997, Bugünkü Avrupa Dillerinde Prototürkçe İzleri (14)
Σ = US-\$ 5,30

32. Etrüskler, Tarihleri, Yazıları ve Dilleri (101) US-\$ 6,45
33. 1999, Türk Takvimi (60) US-\$ 5,00
34. 1999, Erken-Türk Devletleri ve TÜRK BİL (82) (A4 ebadında) US-\$ 10,00
35. ŞÖLGENTAS Mağarası Resim ve Yazıları. Atalarımızın 16 bin yıl önce bıraktıkları eserler, US-\$ 30,00
36. Pre-Mısır Yazıtları (hazırlanıyor!).

Not: Fiyatlarımızda posta ücreti dahil değildir. Tahahhütlü posta ücretini alıcı kendisi hesaplayıp göndermelidir.

Banka Hesapları

Yapı Kredi Bankası, Bodrum; Hesap-No. 3005166-4 (US-\$ için)
Yapı Kredi Bankası, Bodrum; Hesap No. 3006246-3 (DM için).
Ziraat Bankası, Bodrum; Hesap-No. 30003.6586.122 (TL için).

TÜRKÇE 156,65 US-\$
İNGLİZCE 10,10 US-\$
ALMANCA 18,75 US-\$
Σ 185,50 US-\$

Türk Edebiyatı Vakfı Kütüphanesi	
Demirbaş No:	17410
Bölümü:	Genel
Böl. No:	512